

SVARBIAUSIOS ARKIVYSKUPO TEOFILIAUS MATULIONIO GYVENIMO DATOS

1873 m. birželio 22 d. gimė Kudoriškio vienkiemyje, Alantos valsčiuje (parapijoje)

1887–1891 m. mokėsi Daugpilio realinėje gimnazijoje

1891–1900 m. mokėsi Mogiliavo arkivyskupijos kunigų seminarijoje Peterburge

1900 m. kovo 4 d. suteikti kunigystės šventimai

1900 m. birželio 26 d. skiriamas Varaklianų parapijos (Mogiliavo arkivyskupijos Rozitės, dab. Rezeknės dekanatas) vikaru, nuo 1901 m. pradžios taip pat aptarnauja gretimą Bikavos parapiją

1902 m. vasario 9 d. skiriamas Bikavos parapijos klebonu

1909 m. balandžio 16 d. Peterburgo teismo rūmų sprendimu skiriama 50 rub. bauda ir nušalinimas 3 mėnesiams nuo bažnytinių pareigų už kūdikio iš mišrios santuokos krikštą. Bausmę atlieka Peterburge

1910 m. lapkričio 26 d. skiriamas Peterburgo Šv. Kotrynos bažnyčios vikaru

1918 m. gegužės 19 d. skiriamas Peterburgo Švč. Jėzaus Širdies bažnyčios, kurios statyba rūpinosi nuo 1911 m., klebonu

1923 m. kovo 25 d. Maskvoje vyksta teismo procesas, kuriame teisiami Mogiliavo arkivyskupijos vysk. Janas Cieplakas ir dar 15 Petrogrado kunigų, tarp jų kun. garbės kanauninkas Matulionis

1923–1925 m. kalinamas Maskvos kalėjimuose

1925 m. vasario 25 d. grįžo į Peterburgą (tuomet Leningradas), kur tęsė sielovados darbą keliuose parapijose

1928 m. gruodžio 8 d. pop. Pijus XI kun. Matulioniui suteikė Matregos vyskupo titulą ir paskyrė jį Leningrado apaštalinio vikariato administratoriaus pagalbininku

1929 m. vasario 9 d. vysk. A. Maleckis, dalyvaujant tik dviem liudytojams, Matulionį slapta konsekrovo vyskupu

1929 m. lapkričio 25 d. suimtas ir įkalintas antrą kartą

1930 m. rugsėjo 13 d. OGPU kolegijos sprendimu vysk. Matulionis buvo nuteistas 10 metų lagerio ir išsiųstas atlikti bausmės į Solovkų salas

1933 m. spalio 5 d. pasirašytas susitarimas tarp Lietuvos Respublikos ir SSRS vyriausybių dėl pasikeitimo politiniais kaliniais

1933 m. spalio 19 d. į Kauną atvyksta iš SSRS kalėjimų išlaisvinti kaliniai su vysk. Matulioniu priešakyje

1934 m. kovo 24 d. lankėsi asmeninėje audiencijoje pas popiežių Pijų XI

1934–1936 m. vieši JAV

1936 m. kovą lankėsi Šventojoje Žemėje

1936–1942 m. gyvena Kaune, atlieka benediktinių vienuolyno kapeliono pareigas. Jo iniciatyva vienuolyno bažnyčioje įvedama nuolatinė Švč. Sakramento adoracija

1940 m. balandžio 19 d. skiriamas vyriausiuoju kariuomenės kapelionu

1943 m. sausio 15 d. skiriamas Kaišiadorių vyskupu vietoj mirusio vysk. Juozapo Kuktos

1943 m. gegužės 21 d. ingresas į Kaišiadorių katedrą

1943 m. rugsėjo 16 d. išsiuntė generaliniam komisarui Adrianui von Rentelnui protesto raštą dėl žmonių gaudymo priverstiniais darbais per pamaldas

1945 m. balandžio 7 d. parengė protesto raštą LSSR švietimo liaudies komisarui dėl prievartinio mokinių įrašymo į ateistines pionierių ir komjaunimo organizacijas

- 1946 m. spalio 16 d. bendraraštis kunigams dėl jaunimo religinio auklėjimo bažnyčiose
- 1946 m. gruodžio 18 d. areštuojamas trečią kartą
- 1947 m. rugsėjo 27 d. paskelbtas Ypatingojo pasitarimo prie SSRS Valstybės saugumo ministro sprendimas vyskupą įkalinti septyneriems metams
- 1948 04 25 – 1954 05 28 kalėjo Vladimiro kalėjime
- 1954–1956 m. prievarta laikomas Potmos invalidų namuose
- 1956 m. gegužės 6 d. grįžta į Lietuvą
- 1957 m. rugsėjo 6 d. Vilniuje dalyvauja neoficialiame vyskupijų valdytojų pasitarime
- 1957 m. lapkričio 14 d. atleido kan. Juozapą Stankevičių iš Kaišiadorių vyskupijos valdytojo pareigų
- 1957 m. gruodžio 25 d. Birštono klebonijoje slapta suteikė vyskupo šventimus Vincentui Sladkevičiui
- 1958 m. sausio 3 d. parašo pareiškimą LSSR MT dėl trukdymo jam valdyti vyskupiją
- 1958 m. spalio 17 d. prievarta iškeldintas į Šeduvą
- 1958 m. lapkričio 26 d. bendraraštis Kaišiadorių vyskupijos kunigams dėl blaivybės metų
- 1959 m. vasario 5 d. perdavė vyskupijos valdymą kapitulai
- 1962 m. vasario 9 d. informuojamas apie popiežiaus jam suteiktą arkivyskupo titulą
- 1962 m. rugpjūčio 20 d. mirė Šeduvoje